

Tre månader - tre rariteter

Tommas Haraldsson

Vären i kommunen har, likt landet i övrigt, varit riktigt raritetstätt. Hos oss har dock inget första-men väl fyra (!) andrafynd rapporterats. Dessutom tunga grejer som brunglada, fjällgås och en hel del "sub-rarisar". Tre av dessa hade jag den stora glädjen att själv få upptäcka och ni får här nedan ta del av hur det gick till.....

Bruna gladan vid Rynninge 20/4 1999

På tisdagen den 20:e april var vi lediga från skolan. Efter att ha kört min mor till jobbet i Frövi vid 7-tiden på morgonen tog jag en skådarsväng. I Hagabergstor-net stod Janne och tillsammans såg vi bl.a. två sträckande storlommar och en blå kärnhökshona. Snart stack jag vidare till Bläsåsen. Där var det fint, lätt mulet och nästan helt stilla. En strandskata stod på Vagnhall, kul! Även en småsk-rakehane och tre viggas rastade. Flera storlommar sträkte förbi liksom totalt ett 60-tal sädgäss i fyra flockar.

Strax efter 9 kom jag så till Rynninge, parkerade vid obsladan och gick ut till stenröset ner mot ån. En fjällvråk jagade och ett 20-tal kruckor fanns kvar på den av ån översvämmade strandängan. Vid 9.20-tiden skymtar jag en mörk rovis bakom en åkerholme bortåt byn. Efter några sekunder kommer den fram, flygande på c:a 20 meters höjd mellan mig och byn på nära håll. När jag får in den i handisen hajar jag till ordentligt, en rysning går genom kroppen när jag ser:

helmörk chokladbrun dräkt, lite ljusare fält under handen och framför allt en brun kluvan stjärt. Det är ju för i h-e en brun glad!!!!!! Ringer till Janne och skriker "brun glada i Rynninge!!" Den passerar mycket fint förbi, nära, även den mörka masken runt ögat syns. Den fyller upp större delen av tubfältet och jag står nästan skakande, överlycklig och med ett stort flin. Den cirklar några varv uppe vid bron, typiskt med lätt hängande vingar och kantiga hörn på den utbredda stjärten. Sen blir den mobbad av både vipor och måsar och drar sig bort mot skogen i väster om ån. Där blir den liggande och skruvar flera minuter. Janne, Sven-Olof och Plur kommer men himmer inte få ögonen på den. Jag tappar bort den över skogen mellan Gästa och Vassbron 10-12 minuter efter upptäckten, troligen drog den vidare västerut.

Fyndet var det 3:e i Lindesbergs kommun och Sverige-X för mig.

Rostanden vid Sörbysjön 16/5 1999

På söndagskvällen den 16:e maj stack jag en sväng till Sörbysjön. Fast jag var där både den 13:e och 15:e och det kunde kännas tjiatigt så visste jag att det nu kan dyka upp vad som helst i den sjön. Anlände strax efter 19 och åkte för ovanlighetens skull upp till obs-platsen istället för att gå nere vid sjön. Sedan igår var kylan utbytt mot lite varmare väder, det var rätt mulet men ganska be-

hagligt. Fyra skedänder, tre bläsänder, sothons och en del vidare spanades in. Bosse Dahlström anlände och vi såg även två brunhökar och en svartsnäppa.

Omkring kl. 20.15 lyfte skratmåsarerna och vimlade omkring, jag lyfte handisen och spanade neråt efter anledningen till denna oro. Plötsligt får jag se ett par stora lysande svart-vita vingar komma färande genom mås-molnet! "Vad tusan, det såg ju ut som en rostand!!" säger jag lite tvekan till Bosse samtidigt som jag flyger upp ur stolen och får ögat till tubokularet. Lite hetsigt handkikarspan.....får in den i tuben.....en rostand!!!!!! Kan bara inte tro det, en klockren rostand!! En helt otrolig känsla, något jag mycket sällan varit med om. Den flyger mycket fint, lågt över sjön nedanför Sörbyholm och vidare upp över skogen. Jag bara står och småskrattar, lite galet, "Det är verkligen en rostand! En j-a rostand!!" Efter att ha dragit norrut vänder den sen tillbaka mot sydöst bakom lärkrädsdungen. Vi håller den tills den försvinner i östlig riktning bakom Sörbyholm. Pips ut på RiXlarm varvid de sedvanliga telefonsamtalen från skådarkollegorna följer.

Fyndet var det 2:a i Lindesbergs kommun och bara det 4:e i Västmanland!! Sverige-X för mig. Har tidigare sett det i Marocko så det var ännu "klarare" när den kom.

Brandkronade kungsfågeln i Rabostan 5/6 1999

När juni och sommarstiftjen sätter in så blir det lite lugnare på skådarfronten. På middagen lördagen den 5:e juni så hämtade jag Andreas och vi åkte en sväng upp mot Rockhammar. Renings-

dammarna innehöll bl.a. flera knipkul-lar, en vighane och mindre strandpipa-re med häckbestyr. Vid dammen intill bruket hittade vi ett försärlepar som även de sannolikt häckade på platsen!

På en tänkte vi titta på engelsk fotboll i grannarnas sommarstuga men innan dess inhandla pizza i Frövi. Andreas parkerade sig i TV-fätöljen och jag gick mot bilen för att åka och hämta kaket. När jag gick över grusgången utanför stugan nådde en avvikande strof mina öron. Tanken "brandkronad kungs" ilade genom skallen och jag stannade upp. Sången hördes igen och nu hettade det till ordentligt. Jag sprang ner mot gärdeskanten och lyssnade intensivt, sången en ljöd ytterligare några gånger, det är ju en brandkronad!! Löpte in i huset och slet ut Andreas som förstås knappt trodde mig. Vi lyssnade till den korta svirande strofen i ett par minuter innan vi tog oss för något annat. Andreas övertalade mig (hur han kunde göra det) att hämta de kallnande pizzorna medan han gick och letade efter fågeln. När jag kom tillbaka hade han inte hittat igen den men jag fortsatte leta, den måste ju vara kvar!

Letandet bar inte frukt varken under kvällen eller morgondagen trots att en skvadron från Västerashället bestående av Kalle Källebrink, Markus Rehnborg och Pentti Tatti kom på besök under kvällen.

Fyndet var det 2:a i Lindesbergs kommun och det 2:a i Västmanland! Kommunens första fynd var på Närkesidan.